

בענין:

איאן כהן ת.ז 015951924
ע"י ב"כ עו"ד שחר זמלר
מרחוב אמיל זולא 39, ת.ד 3550, פתח תקוה
טל: 03-9229252, פקס: 03-9229253
E-mail: szamler@netvision.net.il

התובע

-נגד-

מראות אימג' בע"מ ח.פ 511175564
מרחוב קויפמן 4, תל אביב, 68012
טל: 03-5104382, פקס: 03-5104386

הנתבעת

תובענה ייצוגית

(בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות תשס"ו - 2006)

תובענה זו מוגשת בד בבד עם בקשה להכרה בתובענה זו כתובענה ייצוגית (להלן: "**הבקשה**")

1. כל הטענות הנטענות בתובענה זו נטענות בהשלמה ו/או לחילופין בהתאם להקשר הדברים ודבקים.
2. אין באמור בכל האמור בתובענה זו, כדי להעביר את נטל הראיה ו/או נטל ההוכחה על התובע מקום בו נטל זה מוטל על הנתבעת.
3. הכותרות בתובענה זו הינן לצורכי נוחיות בלבד, ואין לייחס להן, משמעות פרשנית כלשהי.
4. כרך נספחי הבקשה הינו כרך נספחי התובענה, בהתאמה.

הקדמה

1. עניינה של התובענה, הינה בגין הונאה משפטית מתוחכמת, רחבת היקף ומתוכננת היטב, בעודה הנתבעת מצליחה "לסחוט" מיליוני שקלים מתוך אלפי קורבנות חפים מפשע ביודעין ובמסווה, של בעלי זכויות היוצרים ו/או בעל רישיון ייחודי ו/או בעל הזכות לתבוע לבד.
2. הנתבעת הציגה מצג שווא, וזאת על ידי הטענה כי הינה בעלת זכויות תביעה, חרף העובדה כי לא עמדו לה זכויות תביעה באף אחד מהמקרים.
3. בגין התרמית שהובילה לגביית כספים השיטתית והבלתי חוקית, כפי שהתגלתה על ידי התובע, מוגשת התביעה דנן והבקשה להכיר בה כייצוגית.

4. לא למיותר לציין כי זוהי דוגמה קלאסית לצורך בשימוש במכשיר התובענה הייצוגית על מנת להתמודד עם חברות גדולות כדוגמת הנתבעת, הפועלת במטרה לנצל את תמימותם של אנשים מן היישוב ואת בורותם בדין הישראלי, ובכך לגזול את כספם שלא כדין.

5. עסקינן בהפרת שורה של חיקוקים, על ידי הנתבעת, אשר בסופם מצליחה ל"גרוף לכיסה" סכומי עתק שלא כדין, תוך כדי מצג שווא, אשר מנוהל על ידי 7 משרדי עורכי דין בו זמנית אשר פועלים כדלקמן:

א. בשנים 2008–2012, פנתה הנתבעת בעזרת משרדי עורכי דין רבים, אל חברי הקבוצה, במכתבי התראה באמצעות דואר רשום או בדואר אלקטרוני, בהם הודיעה לחברי הקבוצה על כי השתמשו בתמונות, אשר זכות התביעה בתמונות אלה שייכת לנתבעת, ובגין זאת דרשה מהם לשלם בדרך של פשרה סכום כספי שנע בין 10,000 ל- 15,000 ₪ עבור כל תמונה אשר נעשה בה שימוש.

רצ"ב העתק דוגמאות למספר מכתבי התראה, מתאריך 12.10.08 – 15.5.12 אשר נשלחו ממשרדי עורכי דין שונים (באי כוחה של הנתבעת), כנספח 1 לתובענה זו.

ב. הנתבעת בחרה ואף בוחרת את קורבנותיה בקפידה, כאשר בדרך כלל הינה נטפלת בין היתר לעסקים קטנים ביותר, עמותות, ועסקים אשר בדרך כלל מנוהלים מהבית על ידי אדם פרטי ויחיד, ואשר אין בידם את המשאבים הנדרשים על מנת להתגונן.

אותם אלה שקיבלו את מכתב ההתראה דלעיל, כוללים בין היתר עמותות וכן אתרים רבים נוספים בתחום הרפואה האלטרנטיבית.

בידי התובע, רשימה של כ- 75 עמותות ואתרי האינטרנט שקיבלו את המכתבים הנ"ל בחודשים הראשונים של שנת 2011, ואשר (ניתן יהיה להציגם לבית המשפט רק לאחר אישורו לחשיפת זהותם ו/או פרטיהם).

ג. במכתבי ההתראה דלעיל, שנשלחו על ידי באי כוחה של הנתבעת, נטען כי יש בידי הנתבעת זכויות יוצרים ו/או זכות תביעה בגין השימוש בתמונות. אותם מכתבי התראה כללו איום משפטי של הגשת תביעה לבית המשפט כנגד חברי הקבוצה בגין הפרת זכויות יוצרים, וזאת עד סכום של 100,000 ₪, ללא הוכחת נזק. כאשר במידה ולא יקבלו את התשלום תוך זמן קצר, תוגש תביעה.

להלן דוגמאות לטענות שונות ממכתבי באי כוחה של הנתבעת המצורפים כנספח 1 לתובענה זו:

במכתבו של עו"ד אסף שמר כתוב :

"מרשתי הינה בעלת זכויות תביעה, ניהול ושימוש של מאות אלפי תצלומים מקוריים, מן מכוח הסכמי העברה, והן מכוח חוק זכויות יוצרים."

במכתבו של עו"ד אחז אגם ממשרד עורכי דין גוטפריד כתוב :

"מרשתי הינה בעלת זכויות יוצרים ביצירת התצלום נשוא מכתב זה מכוח חוק זכות יוצרים תשס"ה – 2007 וכן מכוח הסכמים "

במכתבו של עו"ד קוריןלדי נכתב :

"מרשתינו הינה בעלת זכויות התביעה בישראל, ביצירות הצילום נשוא מכתב זה."

במכתבו של עו"ד יניב קהת , כתוב :

"מרשתי, מראות אימאג' בע"מ הינה בעלת זכויות תביעה, מכירת רישיונות, ניהול ושימוש של מאות אלפי תצלומים מקוריים, הן מכוח הסכמי העברה, והן מכוח חוק זכויות יוצרים."

ד. על כן, חברי הקבוצה הזדרזו להסיר את האיום מעל גבם במהירות האפשרית, ובגין זאת שילמו לנתבעת סכום של כ - 5,000 ₪, בממוצע.

ה. בכל ההסכמים אשר נערכו בין הנתבעת לבין חברי הקבוצה, הנתבעת אילצה את חברי הקבוצה, לקנות רישיון לשימוש בתצלום בדיעבד, ועל ידי כך אילצה אותם לקשור עיסקה עימה, ולהפוך את חברי הקבוצה לצרכניה בעל כורכם.

בהסכם הפשרה של גילי מזור נכתב:

"הואיל וגילי מעוניינת לקבל רישיון לשימוש בתצלום בו עשתה שימוש בלתי מורשה, במסגרת אתר האינטרנט, שבכתובת www.xnet.co.il (להלן: "האתר") בתקופה שמתחילת השימוש ועד לחתימת הסכם זה."

רצ"ב העתק מהסכם הפשרה, כנספח 2 לתובענה זו.

בנוסף, בהסכם הפשרה שנחתם בתאריך 8.8.2011 עם מר א.ר. (השם המלא חסוי) נכתב:

"א. מעוניין לקבל רישיון לשימוש בתצלום בו עשה שימוש בלתי מורשה במסגרת אתר האינטרנט שבבעלותו."

רצ"ב העתק מהסכם הפשרה שנחתם ביום 8.8.11, כנספח 3 לתובענה זו.

בהסכם הפשרה בין הנתבעת לבין מר א.ד. (השם המלא חסוי) בו נכתב :

"א. מעוניין לקבל רישיון לשימוש בשני תצלומים בהם עשה שימוש בלתי מורשה במסגרת אתר האינטרנט שבכתובת ... (כתובת האתר חסויה).

רצ"ב העתק מהסכם הפשרה כנספח 4 לתובענה זו.

כמו כן, הנפיקה הנתבעת חשבונית "הזמנת עבודת צילומים מס' 25639", עבור מר ר.ג. (השם המלא חסוי) ומר ד.ג. (השם המלא חסוי), שאולצן כתוצאה מאימויה של הנתבעת לקנות רישיון שימוש בדיעבד עבור צילום מס' 82865357, כאשר הסכום שנגבה הוא על סך 2,000 ₪ + מע"מ.

רצ"ב העתק החשבונית, כנספח 5 לתובענה זו.

1. לאור האמור לעיל, ניתן לראות, כי חברי הקבוצה נאלצו להפוך לצרכנים, ונאלצו לרכוש תמונות שלא הייתה בכוונתם ו/או במטרתם לרכוש מלכתחילה מהמשיבות, שכן על פי סעיף 3(ב) לחוק הגנת הצרכן, החוק אוסר על ניצול ומצוקת הצרכן:

" לא יעשה עוסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה, או בכל דרך אחרת, שיש בו ניצול מצוקתו של הצרכן, בורותו, או הפעלת השפעה בלתי הוגנת עליו, הכל כדי לקשור עסקה בתנאים בלתי מקובלים או בלתי סבירים, או לשם קבלת תמורה העולה על התמורה המקובלת"

2. אף במקרים נוספים, הנתבעת, "המתיקה" את העיסקה, וזאת, כאשר כללה בעסקה תוספת של חבילת תמונות לחברי הקבוצה, ובכך הפכה אותם לצרכניה בעל כורכם.

דוגמא לכך ניתן לראות בסעיף 6 להסכם פשרה של הגב' גילי מזור, המצ"ב **כנספח 2** לתובענה זו:

"בנוסף, תקבל גילי זיכוי בסך 1,500 ₪ + מע"מ לשימוש בתצלומים מתוך מאגר thinkstock".

3. בחלק מהמקרים, נמנעו חברי הקבוצה מלשלם את הסכום **במייד** ובחרו לנהל תכתובת במיילים, עם משרדי עורכי הדין (באי כוחה) של הנתבעת. תכתובת זו לוותה במסכת איומים, השפלות והפעלת לחצים כלכליים ונפשיים מצד באי כוחה של הנתבעת ואף מצד הנתבעת עצמה.

רצ"ב העתקים מתוכן התכתובות שונות בין באי כוחה של הנתבעת לבין חברי הקבוצה כנספח 6 לתובענה זו.

4. במקרים אחרים, חברי הקבוצה שלא שילמו בשלב הראשון, קיבלו כתב תביעה (טיוטא) עם מכתב נלווה בדואר רשום ו/או במייל ו/או עם שליח, על מנת להגביר את עוצמת האיום והלחץ. בהגיעם לשלב זה, רבים מחברי הקבוצה בחרו לשלם את הסכום כנדרש.

5. אחרים, ניהלו משא ומתן ארוך, משפיל ומייגע, מול הנתבעת או בחרו לשכור עורכי דין שייצג אותם.

6. אחרים, לא נפגעו מנזק ממוני, אך נפגעו נזק שאינו ממוני (נזק של אי ודאות, לחץ נפשי והתקפי חרדות).

רצ"ב העתק מדו"ח חדר מיון ביה"ח תל השומר של הגב' אדווה איילון שאושפזה בגין התקפי חרדה עקב התנהלות הנתבעת (ואף הגישה תביעת נזיקין כנגד הנתבעת במקרה דנן), כנספח 7 לתובענה זו.

ב. בחלק מהמקרים, בהם חברי הקבוצה נאלצו לשלם לנתבעת במסגרת הסכמי פשרה כאלה ואחרים, נאלצו חברי הקבוצה אף לחתום על הסכם סודיות.

"הצדדים מתחייבים לשמור נוסח הסכם זה ופרטיו בסודיות מוחלטת ושלא למסור פרטי הפשרה, כולם או חלקם לצד ג' כלשהו"

רצ"ב העתק מהסכם הפשרה הכולל בחובו סעיף סודיות בין הנתבעת לבין הגב' גילי מזור כנספח 8 לתובענה זו.

ג. בחלק מהמקרים, אף הוגשו תביעות לבתי המשפט נגד חלק מחברי הקבוצה, כיוון שאלה בחרו עדיין שלא לשלם את הסכום אותו דרשה נתבעת במסגרת כתב תביעה טיפוא. אך, מייד לאחר הגשת התביעה בבית המשפט נגדם או בשלב הליך הגישור, חברי קבוצה אלו שילמו את הסכום לנתבעת, במסגרת פשרה זו או אחרת לרבות, הליך גישור.

רצ"ב העתקי 3 כתבי תביעות שונים שהוגשו לאחרונה על ידי הנתבעת לבתי משפט, כנספח 9 לתובענה זו.

ד. חובה לציין, כי כל המתואר לעיל התקיים למרות שלנתבעת, לא הייתה זכות תביעה או זכות יוצרים על פי דין, בגין אף לא תמונה שלגביהן טענה לכך.

הצדדים לתובענה:

6. התובע הינו מייצג את הקבוצה כמפורט דלמטה, אשר קיבל בין היתר, "מכתב התראה בטרם נקיטת הליכים משפטיים" וכן כתב תביעה בבית המשפט השלום תל אביב מהנתבעת, ואשר נפגע נזק ממוני ו/או שאינו ממוני בגין התנהלותה של הנתבעת ו/או מי מטעמה.

7. התובע הוא שחשף את התרמית נשוא תביעה זו, אסף ראיות במשך חודשים רבים, ובעקבות אישוש ממצאיו יזם גם את הגשתה של תובענה זו, לשם פיצוי הציבור בגין מעשי ומחדלי הנתבעת, והפסקת גביית הכספים הבלתי חוקית.

8. כבר כעת ניתן לומר כי בהתנהלותו של התובע בפרשה זו מגולמת התנהגות אזרחית למופת, מכוחה הוא ראוי ומתאים לשמש כתובע ייצוגי בתובענה זו.

9. הנתבעת הינה חברה הרשומה כדין בישראל, ואשר רשאית לעסוק בייבוא שיווק והפצה של חלקי חילוף [מידע אשר נלקח מרשם החברות].

10. לצורכי חישוב הנזק יש לחלק את הקבוצה לתת קבוצה.

תת קבוצה א': כל אותם אלו ששילמו למשיבה עבור רישיון שימוש רטרואקטיבי בתמונה, כאשר פרטי הסכומים ששולמו ידועים במדויק למשיבה.

תת קבוצה ב': כל אותם אלו שנפגעו נזק ממוני אחר (מלבד תשלום למשיבה), כגון הוצאות לייצוג על ידי עורכי דין, ו/או שנפגעו נזק שאינו ממוני.

11. יודגש כבר בשלב זה, כי התובע שומר לעצמו את הזכות לתקן ו/או לשנות את הגדרת הקבוצה ו/או תתי הקבוצה ככל שייחשפו זהותם של כלל חברי הקבוצה המיוצגת, אשר הינה חסויה ואינה ניתנת לחשיפה בשלב זה מכוח הסכמים אלו ואחרים שנערכו ונחתמו מול המשיבה, שכן יהיה ניתן בכל עת לצרף מבקש או תובע מייצג נוסף, אם בית המשפט הנכבד ימצא לנכון לעשות זאת, מכוח סעיף 8(ג) ו/או 10(ב) לחוק, ובכך לחשוף את זהותו של מי מחברי הקבוצה המיוצגת.

רקע עובדתי

12. בחודש ינואר 2011 קיבל התובע מכתב רשום מהנתבעת, בו היא דורשת ממנו, לשלם לה סכום בפשרה על סך 15,000 ₪ בגין הפרת זכויות יוצרים, (שימוש בלתי מורשה בתמונה אחת), בעוד הנתבעת טענה כי הזכויות הנ"ל בבעלותה.

13. עוד ציינה הנתבעת במכתבה הנ"ל, כי אם לא ישלם לה התובע את הסכום אשר הוצע כפשרה, תגיש הנתבעת כנגד התובע תביעה לבית המשפט.

רצ"ב העתק ממכתבה של הנתבעת מיום 25.1.11 לתובע, כנספח 10 לתובענה זו.

14. התובע הסיר מיידית את התמונה מאתרו, ואף הסביר לנתבעת כי נעשתה טעות בתום לב וכי האתר האינטרנט שברשותו אינו מסחרי.

15. בתאריך 1.2.11, הודיע בא כוחה של הנתבעת לתובע, בין היתר, כי הוא דוחה את כל טענותיו של התובע.

16. בתאריך 12.4.11, קיבל התובע באמצעות דואר שליחים כתב תביעה (טיוטא). תביעה זו כללה בתוכה את הנתבעת כתובעת מס' 1, ואת חברת **Getty Images Inc.** (להלן: "גטי") כתובעת מס' 2.

רצ"ב העתק מכתב התביעה (טיוטא) מיום 12.4.11, כנספח 11 לתובענה זו.

❖ ראוי לציין: כי גטי הינה חברה בינלאומית הרשומה כדין בארה"ב, ואשר הינה קשורה להתנהגותה ו/או להתנהלותה של הנתבעת, אשר הינה נציגתה הבלעדית בישראל של

חברת **Getty Images Inc.**

❖ התובע יטען כי בקשה לאישור תובענה ייצוגית זו מתארת בין היתר את מוערבותה ותרומותה של חברת "גטי" בתרומת של הנתבעת כלפי חברי הקבוצה, שכן בית המשפט בסופו של יום יתבקש לשקול האם יש מקום לצרף את גטי כנתבעת נוספת לבקשה זו, וזאת מכוח סעיף 18(ב) ו-19(א) לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010.

❖ לא מיותר לציין, כי חברת "גטי" הוערכה בשווי של 4 מיליארד דולר, על פי העיתון הלוונדוני **Financial Times**, בתאריך 22.5.12.

17. בסעיף 3 של כתב התביעה (טיוטא) המצורף כנספח 11 לתובענה זו נכתב:

"עניינה של תביעה זו הינה הפרת זכויות קניין רוחני, בשל גזילה או שימוש שלא כדין ביצירה, אשר זכויות היוצרים שלה, וכן כל זכות אחרת, שייכות לתובעות".

18. מספר ימים לאחר מכן, התקשר מנכ"ל החברה של הנתבעת, מר דני טל, באופן אישי לתובע, בדרישה כי ישלם לנתבעת במייד, והסביר, כי אם לא יעשה כן, תוגש תביעה לבית המשפט.
19. בתאריך 5.9.11, הוגשה תביעה ת.א 7135-09-11 (שלום תל אביב) כנגד התובע על ידי הנתבעת בלבד (ללא חברת "גטי" כתובעת) לבית המשפט, על סך 100,000 ₪, בגין הפרת זכויות יוצרים, ובטענה כי הנתבעת בעלת זכויות היוצרים בתמונה נשוא כתב התביעה.
- רצ"ב העתק מכתב התביעה כנגד התובע, אשר הוגשה לבית המשפט, כנספח 12 לתובענה זו.**
20. ברי, כי ביום שבו קיבל התובע לידי את כתב התביעה, הנ"ל יצר קשר עם הצלם במקום מגוריו שבארצות הברית, אשר צילם את התמונה נשוא כתב התביעה, ובשיחה אשר התנהלה בין השניים, התברר, כי הצלם לא העביר את זכויות היוצרים שלו לאף גורם אחר, ואף הוסיף, כי אין בינו לבין חברת "גטי" שום קשר, לרבות הנתבעת, ואף ציין, כי העביר רישיון שאינו ייחודי ל- "National Geographic" אשר אינו מקנה זכות תביעה, לאף גורם זה או אחר. דהיינו, בעל זכות היוצרים, שבמקרה זה, הוא הצלם, הינו בעל זכות התביעה היחיד.
21. בתאריך 18.9.11, שלח התובע מכתב לנתבעת, בו טען כי לאור דברי הצלם, זכות היוצרים בתמונה דנן שייכת אך ורק לצלם, ואינה שייכת כלל לא לחברת "גטי" ובטח ובטח שלא לנתבעת, ולכן אין באפשרותה לתבוע בגין הפרת זכויות יוצרים.
- רצ"ב העתק ממכתבו של התובע לנתבעת מיום 18.9.11, כנספח 13 לתובענה זו.**
22. חרף הנאמר על ידי הצלם במכתבו של התובע מיום 18.9.11, התקשר מנכ"ל החברה של הנתבעת לתובע, בתאריך 20.9.11, והודיעו כי לא יוכל לגבות מהתובע סכום הנמוך מ-5,000 ₪, ובמידה ולא יסכים התובע לשלם את הסכום הנ"ל, תאלץ הנתבעת לנהל כנגדו דיון בבית משפט.
23. לאחר חיפושים רבים ומעמיקים באינטרנט, גילה התובע, כי הצלם איתו שוחח לאחרונה, רשם את זכויותיו, בספריית זכויות היוצרים שבארה"ב.
24. בתאריך 25.9.11, שוב שלח התובע מכתב לנתבעת, בו הוא צירף כהוכחה כי זכויות היוצרים נרשמו כדן, בספריית זכויות היוצרים שבארה"ב - United States Library of Congress Copyright Office, וביקש מהנתבעת לדחות את תביעתה כנגדו.
- רצ"ב העתק המכתב ששלח התובע לנתבעת מיום 25.9.11, כנספח 14 לתובענה זו.**
25. בתאריך 3.10.11, שלח מנכ"ל החברה של הנתבעת, מר דני טל, דואר אלקטרוני לתובע, בו הוא מסביר כי קיבל הנחיות ממר Marek Wystpek (מנכ"ל חברת "גטי" באירלנד דאז, המכהן כיום דירקטור גטי העולמית) לדחות את התביעה בתנאי שהתובע יחתום על הסכם סודיות.
- רצ"ב העתק תכתובת בין מנכ"ל החברה של הנתבעת לבין התובע, כנספח 15 לתובענה זו.**
- רצ"ב העתק הסכם הסודיות ששלחה הנתבעת לתובע, כנספח 16 לתובענה זו.**
26. כתגובה, שלח התובע דואר אלקטרוני בחוזר, למנכ"ל החברה של הנתבעת, בהודעה כי אינו מוכן לחתום על הסכם הסודיות.
27. התובע נענה שוב בדואר אלקטרוני בחוזר ע"י מנכ"ל החברה של הנתבעת, בו הוא מצייין כי הוא מחכה להוראות מחברת "גטי"
28. לאור ההתנהלות וההתכתבות כמתואר דלעיל, ביום 6.10.11 דחתה הנתבעת את תביעתה כנגד התובע.

פעילותו הציבורית של התובע נגד הנתבעת

29. בתחילת חודש נובמבר 2011, כתב התובע את סיפורו באינטרנט, ונדהם למספר הפניות שקיבל מאנשים נוספים, שביקשו לעזרתו בהתמודדות עם מכתבי ההתראה של הנתבעת.
30. בתוך זמן קצר, הגיעו לידי התובע מחברי הקבוצה יותר מ-70 מכתבי התראה, אשר נשלחו אליהם מידי הנתבעת.
- ניתן לראות את זעקת מצוקתם של חברי הקבוצה, על פי הבקשות לעזרה ששלחו חברי הקבוצה לתובע.
- רצ"ב מכתבי בקשה לעזרה שהגיעו לידי התובע מחברי הקבוצה כנספח 17 לתובענה זו, כמפורט דלהלן:**
- רצ"ב העתק דוגמא למכתב בקשה לעזרה שנשלח מארגון העוסק בסיוע, תמיכה וליווי למשפחות עם ילדים בעלי צרכים מיוחדים (השם המלא חסוי).
  - רצ"ב העתק דוגמא נוספת למכתב בקשה לעזרה שנשלח מידי מ.ר (השם המלא חסוי).
  - רצ"ב העתק דוגמא נוספת למכתב בקשה לעזרה שנשלח מהגב' פ.ג (השם המלא חסוי).
  - רצ"ב העתק דוגמא נוספת למכתב בקשה לעזרה שנשלח מידי מר סהר צור.
  - רצ"ב העתק דוגמא נוספת למכתב בקשה לעזרה שנשלח מידי מר ד.ר (השם המלא חסוי).
31. לאחר מחקר מעמיק של מספר חודשים, צבר התובע חומר רב וראיות רבות כנגד הנתבעת, למד את חוק זכויות היוצרים על בוריו, והגיע למסקנה, בין היתר כי לנתבעת אין זכות תביעה בגין הפרת זכויות יוצרים, ואף חשף את ההונאה הכלכלית אותה מבצעת נתבעת, ואשר מונעת על ידי חברת "גטי"
32. התובע יטען, כי הנתבעת פנתה לחברה חיצונית, המתמחה בקידום אתרי אינטרנט, במטרה ל"פגוע" בדירוגם של האתרים באינטרנט אשר היו ביקורתיים כלפי הנתבעת.
- להלן רשימה של אתרים שהוקמו וקודמו, אך ורק במטרה לפגוע באתרי אינטרנט שכלל ביקורת כלפי הנתבעת:

1. <http://www.2love.co.il/?p=512>
2. www.spaland.co.il/מראות-אימאג/asp
3. www.hott.co.il/1240/מאמר_אימג_בנק_/מאמר
4. www.vila4u.com/מראות-אימג/asp
5. www.spaland.co.il/אימאג-בנק/asp
6. <http://www.vila4u.com/%D7%90%D7%99%D7%9E%D7%92%D7%91%D7%A0%D7%A7.asp>

רצ"ב דוגמא של תוכן האתר מס' 1 דלעיל הכולל בחובו מידע מטעה, בו מתואר כי הבעלים של חברת "גטי", הם אלו אשר הקימו את החברה של הנתבעת, כנספח 18 לתובענה זו.

לעניין טענת הנתבעת כי הינה בעלת זכות תביעה

33. על פי סעיף 54(א) לחוק זכויות יוצרים התשס"ח 2007 (להלן: "החוק"): "תובענה בשל הפרת זכות יוצרים רשאי להגיש בעל זכות היוצרים, ואם ניתן לגביה רישיון ייחודי כהגדרתו בסעיף 37(ד) – גם בעל הרישיון."

כמו כן, על פי סעיף 54(ב) לחוק כתוב:

"תובע המגיש תובענה כאמור בסעיף קטן (א), יצרף כבעל דין כל אדם שזכאי לתבוע לפי הוראות הסעיף הקטן האמור, ואולם רשאי בית המשפט, לבקשת התובע, לפטור מצירוף בעל דין כאמור."

34. התובע יטען, כי הנתבעת איננה בעלת זכות תביעה כלל, מהסיבות הבאות:

א. הנתבעת איננה בעלת זכויות יוצרים.

ב. הנתבעת איננה בעלת רישיון ייחודי.

ג. לא ניתן להמחות זכות תביעה בלבד בזכויות יוצרים, כמפורט דלמטה.

לעניין טענת הנתבעת כי הינה בעלת זכויות יוצרים

35. במקרים רבים, הנתבעת טענה, כי הינה בעלת זכויות יוצרים, ולכן בידיה קיימת זכות תביעה.

36. בסעיף 3 לכתב התביעה שהוגש כנגד התובע, שצורף כנספח 12 לבקשה זו, נכתב מפורשות כי הנתבעת בעלת זכויות יוצרים:

"עניינה של תביעה זו הינה הפרת זכויות קניין רוחני בשל גזילה ושימוש שלא כדין, ביצירה אשר זכויות היוצרים שלה, וכן כל זכות אחרת שייכת לתובעת".

37. כמו כן, בסעיף 3 בכתב התביעה שהגישה הנתבעת כנגד חברת "Bon Voyage" ת.א. 35993-02-11 (מחוזי תל אביב), מופיעה טענה זהה לעניין בעלות הנתבעת לזכות יוצרים.

רצ"ב העתק העמוד הרלוונטי מכתב התביעה כנגד "Bon Voyage", כנספח 19 לתובענה זו.

38. בנוסף, בסעיף מס' 8 לכתב התביעה שהגישה הנתבעת כנגד אדוה איילון פוש, ת.א. 34392-02-12 (שלום תל אביב) מופיעה הטענה בו נכתב: **"יצירה שבעלות התובעת".**

רצ"ב העתק מסעיף 8 לכתב התביעה כנגד אדוה פוש איילון כנספח 20 לתובענה זו.

39. **לאור האמור לעיל, התובע יטען, כי על פי דין, אין לנתבעת בעלות על זכויות יוצרים כלל, וזאת כי הנתבעת מעולם לא הציגה אף מסמך ו/או הסכם ו/או חוזה ו/או הוכחה ו/או הסבר מינימאלי התומך בטענתה השקרית הנ"ל.**

40. עוד יוסיף ויטען התובע, כי גם בחוזה הסטנדרטי שבין חברת "גטי" לבין צלמים אלו ואחרים כתוב מפורשות, כי זכויות היוצרים נשארות בידיהם של הצלמים.

רצ"ב העתק החוזה הסטנדרטי בין חברת "גטי" לצלמים כנספח 21 לתובענה זו.

41. התובע יטען, כי טענתה האבסורדית של הנתבעת, כי הינה בעלת זכויות יוצרים, הינה הזוייה ונוגדת את המציאות, שהרי הצלמים לא העבירו כלל את זכויות היוצרים לחברת "גטי" כפי שמצויין בחוזה המצורף **כנספח 21** דלעיל.

42. בנוסף בסעיף 4 בתביעתה של הנתבעת וחברת "גטי" כנגד חברת "צבר" - א' 8097/06 כתבה השופטת חנה בן עמי בהחלטתה כי:

"עיון במסמכים שצירפו התובעים לתגובתם לבקשה מעלה, כי הגם שבמסגרת ההסכם בין הצלמים לבין התובעת 2 נקבע כי זכויות היוצרים בצילומים ישארו בכל מקרה בידיהם"

43. דהיינו, הטענה שהנתבעת הינה בעלת זכויות יוצרים, היא שקרית לחלוטין, וחסרת בסיס.

44. על כן, יש להבהיר, כי על פי סעיף 54(ב) לחוק, בעל הזכות **(ורק הוא בלבד)** רשאי להגיש תביעה **לבדו**.

לעניין טענת הנתבעת כי הינה בעלת רישיון יחודי

45. בחלק מהמקרים, טענה הנתבעת כי הינה בעלת רישיון יחודי, ועל כן קיימת בידה זכות תביעה. בכתב התביעה של הנתבעת כנגד שרון קורן (מכללת בינה), סעיף 10 נכתב: **"התובעת הינה בעלת רישיון יחודי כהגדרתו בסעיף 37(ד) לחוק, ועל כן זכאית להגיש תובענה זו"**.

רצ"ב העתק העמוד והסעיף הרלוונטי (סעיף 10) מכתב התביעה כנספח 22 לתובענה זו.

46. כמו כן, מתגובה לבקשה למחיקת כתב התביעה על הסף שהגישה הנתבעת כנגד אדוה איילון פוש, ת.א 12-02-34392 בסעיף 8 נכתב: **"הנתבעת טענה בצורה ברורה בכתב התביעה, ואין כל קושי לראות זאת, כי היא בעלת רישיון יחודי בלעדי בתצלום המפר"**.

רצ"ב העתק העמוד הרלוונטי מהתגובה לבקשה למחיקת כתב התביעה על הסף, כנספח 23 לתובענה זו.

47. כמו כן, בסעיף 3 לבקשה בכתב אשר הוגשה במסגרת תביעה כנגד מיכאל בצלאל ת.א 33165-03-12 (בית משפט שלום בראשון לציון) על ידי עו"ד ד"ר יזהר טל ודינה עברי עומר (באי כוח של הנתבעת) אשר הגישו לבית המשפט בקשה שלא לצרף בעלי דין אחרים הזכאים לתבוע, כתוב:

"התובעת הינה בעלת רישיון ייחודי", המוגדר בסעיף 37 (ד) לחוק".

חרף טענה זו, התובע יטען, כי הנתבעת צירפה לבקשה אך ורק את האישור לנציגות הבלעדית שלה בארץ, ויודגש כי, נציגות בלעדית, שונה לחלוטין מרישיון ייחודי, ואינה מקנה זכות תביעה על פי דין.

רצ"ב העתק מסעיף 3 לבקשה בכתב של הנתבעת באמצעות באי כוח עו"ד ד"ר יזהר טל ודינה עברי עומר, כנספח 24 לתובענה זו.

48. התובע יטען, כי הנתבעת משתמשת במונח "רישיון בלעדי", וזאת בכדי להטעות את בית המשפט במקרה זה. יש לציין, כי הפירוש להגדרות "sole license" ו-"exclusive license" אינם זהים, ורק מי שבידו "exclusive license" יכול להגיש תביעה לבית המשפט בגין הפרת זכויות יוצרים.

49. על פי החוק, ישנם רק שני סוגים של רישיון, שבעל הזכות רשאי להעניק: רישיון ייחודי, ורישיון שאינו ייחודי (על פי סעיף 37(א)). יש לשים לב כי המונח רישיון בלעדי, אינו קיים בחוק. על כן, ניתן להיווכח בבירור כי זהו ניסיון הטעיה של הנתבעת המבוסס על סמנטיקה ומשחקי מילים.

בסעיף 2 לבקשה בכתב שהגישה הנתבעת כנגד מיכאל בצלאל, המצורפת **כנספח 24** לתובענה זו, נכתב:

" גטי היא בעלת רישיון בלעדי בין לאומי לשימוש ביצירותיהם של אמנים ויוצרים שונים ובמסגרת זו, היא רשאית, בין היתר, להציג את היצירות שבמאגריה, לשווקן, להעניק רישיונות לשימוש בהן ולהגיש תביעות נגד מפריים. בישראל, העניקה גטי לתובעת רישיון משנה בלעדי, באופן המאפשר לתובעת להציג, לשווק, להסדיר ולהרשות את השימוש ביצירות המוגנות הכלולות בהרשאה. על פי רישיון זה, הוסמכה התובעת לפעול כנגד מפריים של זכויות היוצרים ביצירות המוגנות בישראל."

הרישיון הבלעדי של התובעת ביצירות המוגנות ותצהיר לשם אימות העובדות המשמשות יסוד לבקשה זו בהתאם להוראות תקנה 241(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, מצורפים לבקשה זו ומסומנים נספחים 1 ו-2."

50. יש לציין, כי גם על פי ספרו של:

Anderson & Warner, A-Z Guide to Boilerplate and Commercial Clauses (2nd edn, Tottel Publishing, 2006)

עמוד 246, מוזכרים ההבדלים בין רישיון ייחודי, רישיון שאינו ייחודי, ורישיון בלעדי.

51. לא למותר לציין כי, לאחר שהוגשה תגובתו של בא כוח התובע לבקשה המצורפת כנספח 24 לבקשה זו, ביקשה הנתבעת למחוק את התביעה.

רצ"ב העתק תגובתו של בא כוח התובע, כנספח 25 לתובענה זו.

רצ"ב העתק הבקשה להפסקת התובענה מאת הנתבעת, כנספח 26 לתובענה זו.

52. ניתן להיווכח בוודאות, כי הנתבעת אינה בעלת רישיון ייחודי כפי שהינה טוענת, וזאת על ידי הטיעונים הבאים:

53. על פי סעיף 37(א) לחוק, רשאי בעל הזכות בלבד לתת לגביה רישיון ייחודי או רישיון שאינו ייחודי:

"זכות יוצרים ניתנת להעברה בחוזה או על פי דין, ורשאי בעל הזכות לתת לגביה רישיון ייחודי או רישיון שאינו ייחודי".

54. התובע יטען כי אין קשר כלשהו בין הצלמים לבין הנתבעת, לרבות מסמך המעיד על העברת רישיון ייחודי.

55. כמו כן, על פי סעיף 37(ג) לחוק:

"חוזה להעברת זכות יוצרים או למתן רישיון ייחודי לגביה, טעון מסמך בכתב."

56. סעיף 37(ג) לחוק קובע מפורשות כי, רישיון ייחודי לגבי זכות יוצרים טעון מסמך בכתב מבעל הזכות. הנתבעת לא צירפה ואף לא הציגה מעולם, ולו מסמך אחד ו/או הסבר מינימאלי המקשר בדרך זה או אחרת, בינה לבין בעל הזכות.

57. ראוי להוסיף ולהפנות בעניין זה לדבריה של ד"ר שרה פרזנטי בספרה דיני זכויות יוצרים מהדורה שלישית, (אוגוסט 2008), כך שלישית:

"הבעלים של זכות היוצרים הוא היחיד שרשאי להעביר את הזכות. הוא רשאי להעביר את כל הזכות או רק חלק ממנה".

58. במקרים רבים, טוענת הנתבעת, כי הינה בעלת זכויות יוצרים, בצילומים שצולמו על ידי צלמים זרים, אשר העניקו לחברת "גטי" רישיון ייחודי, חברת "גטי" העבירה "בשרשרת" לנתבעת זכויות בלעדיות להגיש תביעה כנגד מפרים בארץ.

יש לציין כי ה"שרשרת" המתוארת לעיל, אינה קיימת על פי החוק בישראל.

בסעיף 12 לתגובה לבקשה למחיקת כתב התביעה על הסף שהגישה הנתבעת כנגד אדוה איילון פוש ת.א 34392-02-12 כתוב:

" אשר על כן ברי כי הנתבעת (התובעת) טוענת באופן ברור ומפורש כי היא מהווה נציגה בלעדית בישראל של חברת גטי ובעלת רישיון ייחודי מטעמה".

רצ"ב העתק העמוד הרלוונטי מהתגובה לבקשה למחיקת כתב התביעה, כנספח 27 לתובענה זו.

59. התובע יטען, כי הנתבעת, נהגה לשלוח לחברי הקבוצה מסמך שחתום על ידי מר Marek Wysteppek, (מנכ"ל החברה באירלנד של חברת "גטי"), בו כתוב כי הנתבעת הינה נציגתה הבלעדית בישראל של חברת "גטי"

60. התובע יטען, כי הנתבעת הטעתה את חברי הקבוצה, בהצגת מצג שווא, בטענה כי המסמך דן היווה ואף מההוה העברת רישיון ייחודי מחברת "גטי" לנתבעת.

61. ניתן לראות בבירור דוגמא להטעיה, בדואר אלקטרוני ששלח בא כוחה של הנתבעת אל מר סהר צור מחברת artouch, בו הוא מתייחס למסמך של Marek Wysteppek כ- :

"המסמך שהועבר אליך הינו רישיון ייחודי כאשר מרשתי הינה הנציגה הבלעדית בישראל החל משנת 1986".

רצ"ב המסמך החתום על ידי Marek Wysteppek, כנספח 28 לתובענה זו.

62. בנוסף, בתביעה שהגישה הנתבעת כנגד מיכאל בצלאל מצויין בתוכן העניינים של כתב התביעה, המסמך של Marek Wysteppek המוגדר כ- "הרישיון הבלעדי של התובעת".

63. יודגש, כי במידה ואכן קיים הסכם המעיד כי הנתבעת נציגתה הבלעדית של חברת "גטי", יש להדגיש כי זוהי נציגות מקומית בלבד, ותו לא.

64. אין להסיק מכך ו/או ממכתבו של מר Marek Wysteppek כי הנתבעת, הינה בעלת רישיון ייחודי. ההפך הוא הנכון, המסמך מעיד ומדגיש את העובדה כי חברת "גטי", לא העבירה רישיון ייחודי לנתבעת, אלא מתארת מצב בו היא מקנה לנתבעת זכות בלעדית לייצגה בישראל.

65. במכתבו של Marek Wysteppek מצויין :

Getty has "the sole and exclusive right to display, market and license all usage rights related to all"

66. קרי, בתרגום פשוט: "לחברת "גטי" יש זכות ייחודית ובלעדית להציג, לשווק ולמכור את כל רישיונות השימוש לגבי הכל".

67. כמו כן, מצויין בנוסף :

"Marot images as an exclusive representative in the territory with the right to grant licenses"

68. קרי, בתרגום פשוט: הנתבעת הינה נציגה בלעדית בטריטוריה עם זכות להעניק רישיונות שימוש.

69. כלומר, לנתבעת, קיימת זכות בלעדית, להציג, לשווק, ולמכור רישיונות שימוש בישראל בשם חברת "גטי" ותו לא. אין במסמך ובתוכנו דבר, המצביע כי חברת "גטי" העבירה את הרישיון הייחודי שברשותה, ואף אם הייתה מעבירה גטי לנתבעת רישיון ייחודי שכזה, שכן פעולה זו איננה בהתאם לחוק.

70. יודגש, כי כל פלוני ישראלי יכול לרכוש תמונה שמוצגת באתר של חברת "גטי", ללא קושי וללא כל מעורבות מצד הנתבעת.

71. בנוסף לכך, מכיוון שניתן לרכוש רישיון שימוש ישירות מחברת "גטי", ולא דרך הנתבעת, ניתן להסיק, כי אין ברשות הנתבעת רישיון ייחודי, ולו על תמונה אחת מכל המאגר תמונות של חברת "גטי".

72. לחילופין, אף אם חברת "גטי" אכן בעלת רישיון ייחודי בינלאומי, כפי שטוענת הנתבעת, ניתן להיווכח, כי לא ניתן לחלק את הרישיון הייחודי לטריטוריות שונות כאשר מדובר באינטרנט.

73. כאמור, האינטרנט הינו מקום וירטואלי, שכן, הנתבעת ו/או חברת "גטי", אינן שולטות ואף אינן יכולות לשלוט במיקום התמונה, והיכן תוצג התמונה, כיוון שמרגע שתמונה מוצגת באתר אינטרנט, היא ניתנת לצפייה ו/או לשימוש ע"י משתמשים שונים בכל העולם.

74. מכאן, שהאינטרנט הינו מוגדר כטריטוריה אחת, שאינה ניתנת לחלוקה טריטוריאלית כפי שהנתבעת מנסה להטעות, וכי, אין מקום על פי דין, לשני רישיונות ייחודיים, מחולקים לטריטוריות. שהרי אם טריטוריה אחת מחזיקה ברישיון ייחודי אחד, וטריטוריה אחרת מחזיקה גם היא ברישיון ייחודי, אזי יהיו שני רישיונות ייחודיים - ולכן הרישיונות לא יהיו יותר כביכול ייחודיים.

75. התובע יטען, כי גם אם הנתבעת הייתה בעלת רישיון ייחודי, היא אינה יכולה להגיש תביעה לבדה על פי סעיף 54(ב) לחוק זכויות יוצרים. אלא אם כן, קיבלה אישור מבית המשפט לא לצרף כל בעל זכות אחר. יצוין כי בשנה האחרונה בניגוד מוחלט לחוק, הגישה הנתבעת עשרות תביעות לבתי משפט לבדה, מה שייטכן כי עשתה גם בשנים הקודמות.

רצ"ב רשימת התביעות שהוגשו ב - 8 בתי משפט שונים בארץ, כנספח 29 לתובענה זו.

76. התובע יטען, כי עצם פעולת הגשת תביעות אלו לבתי המשפט על ידי הנתבעת נועדו להפעיל לחצים כלכליים ונפשיים על חברי הקבוצה, בכדי ליצור רושם אצל חברי הקבוצה, אשר קיבלו מכתבי התראה מהנתבעת, כי האיום לתבוע הינו ממשי.

77. התובע יטען כי רק במסגרת תביעה אחת לבית משפט (מראות אימג' בע"מ נגד מיכאל בצלאל, ת.א 33165-03-12) הוגשה גם בקשה שלא לצרף בעל זכות אחר.

העתק מהבקשה לא לצרף בעל זכות אחר לתביעה מצורפת כנספח 24 דלעיל בתובענה זו.

לעניין טענת הנתבעת, כי קיבלה לידה זכות תביעה בלבד

78. בחלק מהמקרים הנתבעת טענה כי היא קיבלה מחברת "גטי" זכות תביעה בלבד.

במכתבו של Marek Wystepok המופיע כנספח 28 לתובענה זו, כתוב:

"I hereby confirm that Mar'ot Image has the full authority to take any legal actions, of any form (civil and/or or criminal), in the Territory against third parties (in its own name) in connection with the unauthorized use or alleged unauthorized use (" Unauthorized Use ") of the Images by any such third parties". [הדגש הוא במקור]

79. התובע יטען, כי לעיתים במכתביה האחרים של הנתבעת לחברי הקבוצה, משתמשת הנתבעת במונח **"בעלי זכות תביעה בלבד"**.

80. התובע יטען, כי על פי החוק, אין להמחות זכות תביעה בלבד! ראה לעניין זה סעיף 54(א) לחוק, אשר מעגן בחובו את העובדה כי בעל זכות היוצרים ו/או מי אשר הינו בעל רישיון ייחודי בלבד הינם רשאים להגיש תובענה בשל הפרת זכויות יוצרים.

81. כמו כן, ראוי להוסיף ולהפנות לדבריו של עו"ד טוני גרינמן בספרו "זכויות יוצרים" כרך שני (מהדורה שנייה) עמוד 750, בו כתב:

"לפי סעיף 22 לפקודת הנזיקין, לא ניתן להמחות זכות תביעה בגין עוולה אלא מכוח דין. אם כן, מעתה נראה כי לא ניתן להמחות עילת תביעה בגין הפרת זכויות יוצרים."
[דבריו אלה נאמרו בתמיכת סעיף 52 לחוק].

82. בנוסף לעיל, ניתן להיווכח על פי הפסיקות האחרונות בארה"ב אשר פוסלות את עניין המחאת זכות התביעה **בזכויות יוצרים**, וזאת ניתן לראות כדוגמא בפס"ד שניתן בביהמ"ש המחוזי בנוואדה:

Righthaven against Democratic Underground, Case 2:10-cv-01356-RLH -GWF
Document 116:

אשר מצטט את פסק הדין מבית המשפט לערעורים בארה"ב

Silvers v. Sony Pictures, United States Court of Appeals, Ninth Circuit No. 01-56069 Argued and Submitted En Banc Oct. 12, 2004 - March 25, 2005

באומרו כדלהלן:

"Pursuant to Section 501(b) of the 1976 Copyright Act... only the legal or beneficial owner of an exclusive right under copyright law is entitled, or has standing, to sue for infringement. **Silvers v. Sony Pictures Entm't Inc...** Section 106 of the Act defines and limits the exclusive rights under copyright law.... **While these exclusive rights may be transferred and owned separately, the assignment of a bare right to sue is ineffectual because it is not one of the exclusive rights.... Since the right to sue is not one of the exclusive rights**, transfer solely of the right to sue does not confer standing on the assignee.... One can only obtain a right to sue on a copyright if the party also obtains one of the exclusive rights in the copyright... Further, to obtain a right to sue for past infringement, that right must be expressly stated in the assignment"

83. לאור האמור, התובע יטען כי בישראל שכמו בארה"ב, זכות התביעה בלבד איננה אחת מהפעולות המפורטות בסעיף 11 לחוק, ומכאן, שהיא איננה ניתנת להמחאה.

לעניין מעורבותה של חברת "גטי"

84. התובע יטען כי בקשה זו מתארת בין היתר את מוערבותה ותרומותה של חברת "גטי" בתרמית של הנתבעת כלפי חברי הקבוצה, שכן בית המשפט בסופו של יום יתבקש לשקול האם יש מקום לצרף את גטי כנתבעת נוספת לבקשה זו, וזאת מכוח סעיף 18(ב) ו- 19(א) לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010.

85. חברת "גטי" הינה בעלת מאגר תמונות הגדול בעולם, וידועה כחברה שנוקטת בפעולות אגרסיביות כנגד מפירי זכויות יוצרים.

86. חברת "גטי" מתוארת באינטרנט כנוקטת בפעולות סחיטה ואיומים, נגד עסקים קטנים ומפרים תמימים בעולם כולו.

87. על פי דברי המנכ"ל הנוכחי (מר איציק עמיחי) של הנתבעת, חברת "גטי" משתמשת בתוכנת סריקה, ומאתרת העתקים של תמונות, שלטענתם תמונות אלו, הן במאגריה של חברת "גטי", ולטענתו, בידי הנתבעת זכויות לפעול כנגד מפריס.
88. ברי, כי שיטתה של גטי פועלת כמודל עסקי, בו היא מחכה ליצירות ו/או תמונות שיופצו ויתפשטו ברחבי האינטרנט באתרי חיים, ולאחר מכן רוכשת את הזכויות באותן היצירות בשביל לתבוע הפרות זכויות יוצרים מאותם מפריס, לכאורה.
89. התובע יטען כי הנתבעת צירפה אך ורק הסכמים (לא חתומים) בין גטי לבין הצלמים ! ניתן לראות זאת **בנספח 40** לתובענה זו. פעולה זו של הצגת ההסכמים לנתבעת, מוכיחה את מעורבותה של גטי להטעיית חברי הקבוצה.
90. התובע יטען כי חברת "גטי" מעבירה לנתבעת את פרטיהם של המפריס במדינת ישראל, ונותנת לה אישור לפעול כנגדם, וזאת באמצעות המכתב של Marek Wystepok המוזכר **בנספח 28** דלעיל בתובענה זו.
91. התובע יטען, כי הנתבעת משתמשת במכתב זה וטוענת כי על פי מכתב זה, היא קיבלה לידה רישיון ייחודי ו/או זכות תביעה בלבד.
92. התובע יוסיף ויטען, כי המכתב של Marek Wystepok הוא ניסיון בוטה של חברת "גטי" להטיל אימה ולהטעות את חברי הקבוצה.
93. עוד יטען התובע כי המכתב של Marek Wystepok נכתב בשפה אנגלית קשה (שאיננה שפת האם של חברי הקבוצה) שאינה מובנת אפילו לאלו הדוברים את שפת האנגלית כשפת אם.
94. בנוסף, התובע יטען, כי המכתב צורף לכל כתבי התביעות של הנתבעת, ונשלח לכל מי שביקש לקבל הוכחה כי קיים קשר בין הנתבעת לבין חברת "גטי".
95. התובע יטען, כי המכתב מהווה מרכיב מאוד חשוב ומשמעותי, במסע השכנוע ובמצג שווה של הנתבעת, שהיא אכן בעלת זכות תביעה ו/או בעלת רישיון ייחודי, אשר ניתנו לה מחברת "גטי". בדרך זו מהווה המכתב, תרומה ניכרת למצג שווה שמציגה הנתבעת.
96. התובע יטען, כי המכתב כולל בתוכו משחקי מילים מכוונים כגון exclusive rights ו- exclusive representative על מנת להטעות את קורא המכתב, ולגרום לו להאמין כי הנתבעת הינה בעלת רישיון ייחודי ולא רק נציגה מקומית בלעדית.
97. התובע יטען, כי ניתן לראות במכתב זה כי חברת "גטי" נותנת לנתבעת את הזכות להגיש תביעות כנגד חברי הקבוצה, אך בשמה של הנתבעת בלבד, וזאת בניגוד להוראות חוק זכויות יוצרים סעיף 54 ב' של החוק, בו כתוב שכל בעל רישיון ייחודי חייב לצרף כל בעל זכות לתביעה, ובכך חברת "גטי" נוטלת את החוק הישראלי לידיה !
98. בנוסף לכל האמור לעיל, הנתבעת מעולם לא צירפה ולו מסמך אחד המעיד כי גטי הינה בעלת רישיון ייחודי.
99. בפס"ד שניתן לאחרונה בשנת 2011 בבית המשפט המחוזי בניו יורק ארה"ב, גטי תבעה את חברת ADVERNET בגין הפרת זכויות היוצרים ב-37 תמונות, וזאת בטענה כי הינה בעלת רישיון ייחודי בכל אחת ואחת מהתמונות.
100. בית המשפט **דחה** את טענותיה לבעלות ו/או לרישיון ייחודי וקבע כי רוב התמונות (27 במספרן) אינן בבעלותה של גטי, **ואין לגטי רישיון ייחודי על אותן 27 תמונות.**

“In light of the foregoing analysis of the plaintiff's claim that the images at issue are licensed exclusively to it, the Court finds that material issues of fact exist with respect to the plaintiff's copyright ownership interest in twenty-seven of the images at issue, as discussed above. Moreover, with respect to the remaining eight images at issue, no specific time of infringement was asserted or established by the plaintiff.”

101. מכאן, כי אין לקחת מובן מאליה את העובדה כי גטי הינה בעלת רישיון ייחודי בכל התמונות להן היא טוענת, וכי קיימת האפשרות שאף לגטי עצמה אין רישיון ייחודי בחלק גדול מאוד ממאגר התמונות שברשותה. לחילופין.

102. במכתבו של , Marek Wystpek המופיע **כנספח 28** דלעיל כתוב:

"I hereby confirm that Mar'ot Image has the full authority to take any legal actions, of any form (civil and/or criminal), in the Territory against third parties (in its own name) in connection with the unauthorized use or alleged unauthorized use (" Unauthorized Use") of the Images by any such third parties"

103. התובע יטען, כי חברת "גטי", עושה שימוש במכתב, אשר סותר את החוק הישראלי, ובכך נוטלת את החוק הישראלי לידיה, מה גם שאם הנתבעת הייתה בעלת רישיון ייחודי, מה שכבר מוכחש לעיל, אזי חברת "גטי" הייתה צריכה להיות מצורפת לכתב התביעה, כבעלת זכות נוספת, ובכל מקרה לא ניתן להמחות זכות תביעה בלבד, שכן, המחאת זכות תביעה בלבד לא קיים בחוק זכויות היוצרים הישראלי, וכן על פי הפסיקות גם לא באמריקאי.

104. התובע יטען, כי המכתב של Marek Wystepok כולל בתוכו, תכנים המתייחסים לנקיטת צעדים פליליים, הצהרת פשיטות רגל, סגירת תאגידים, מינוי מפרק, וצווי מאסר.

105. התובע יטען, כי תוכן המכתב המתואר לעיל, הינו חסר בסיס, מופרז, אלים ואינו פרופורציונלי, ונועד אך ורק לשם הטלת אימים וחיזוק מצג שווא של הנתבעת.

106. התובע יטען כי המסמך של Marek Wystepok, אותו צירפה הנתבעת כנספח לכתבי התביעה של אדווה איילון פוש וסהר צור המתוארים לעיל, הינו **מזויף** ו/או חתימתו של Mr. Marek Wystepok **מזויפת**.

107. ניתן להיווכח בעובדה זו, מחוות דעתו של הגרפולוג המשפטי סיוון זמיר, מומחה להשוואות כתבי יד מיום 25.3.12, הקובע כי החתימה אינה חתימה מקורית, וכי קיימים במסמך לפחות 5 ממצאים ברורים וחד משמעיים המצביעים על העתקה מכוונת זו שהינה למעשה זיוף. כמו כן, הוא אף קובע כי קיים חשש מסוים לזיוף חתימה.

רצ"ב העתק מחוות דעתו של הגרפולוג סיוון זמיר מיום 25.3.12, כנספח 30 לתובענה זו.

108. התובע יטען כי במסמך של Marek Wystpek נכתב:

" I confirm that pursuant to a written contract .."

יצויין, כי בידי התובע לא מצוי החוזה, שלגביו משפט זה נאמר, ולכן אין בידו מידע בנוגע לתגמול שמקבלת חברת "גטי" מהנתבעת .

109. עוד יוסיף התובע ויטען, כי Marek Wystpek מורה לנתבעת מתי להגיש תביעות בבתי משפט, כנגד מי, ומתי לדחות את התביעות. ניתן לראות זו בבירור במכתב שנשלח ממר דני טל (מנכ"ל

החברה לשעבר של הנתבעת) בדואר האלקטרוני לתובע, אשר כלל בתוכו את התכתבות בין
מר Marek Wystpek לבין מר דני טל.

"Danny,

**I had a call from Ian this morning and now realise this claim is to be
dropped. Will you please let Ian know this .**

Kind Regards,

Marek "

"איאן שלום,

בהמשך להתכתבויות בנושא, קיבלתי הנחייה לסגור את התיק הזה ללא פיצוי.

בבקשה תחתום על המסמך המצורף בו אתה מתחייב להסיר את הצילום ולא
לעשות בו שימוש נוסף + לשמור על סודיות.

תפקס לי ל- 03-5104386 בבקשה.

עם קבלת הפקס אני אעביר הנחייה למחלקה המשפטית למשוך את התביעה.

בברכה,

דני"

העתק מההתכתבות מצורפת כנספח 15 דלעיל בתובענה זו.

110. עוד יוסיף התובע, כי חברת "גטי" בעצמה פנתה לתובע באמצעות באי כוחה, Irene Paricaud

(Corporate Counsel, Getty Images), על מנת לשכנע את התובע לשלם את הסכום לנתבעת.

רצ"ב מכתבה מיום 4.10.11 של בא כוחה של גטי אל התובע, כנספח 31 לתובענה זו.

111. כמו כן, בתביעה של הנתבעת כנגד מר אדי נבואני מכפר גוליס, ת"א 6957-09-10 מראות אימג'

בע"מ נ' נבואני, ניתן לראות את מעורבותה של חברת "גטי", בכל ההליך המשפטי, וכן את
פעולת הפעלת הלחצים במכתבו של:

Mr Jonathan Lockwood , (Vice President Corporate Counsel , Getty Images).

מצ"ב מכתבו של Mr Jonathan Lockwood , כנספח 32 לתובענה זו.

כמו כן צורף מכתב זהה לשתי תביעות נוספות של הנתבעת כנגד חברי הקבוצה האחרים (ת.א
7873-11-11 מראות אימג' בע"מ נ' ברטינסקי, ת.א 16873-03-12, מראות אימג' בע"מ נגד
שרון קורן).

112. התובע יטען, כי לא ניתן ליצור בלעדיות באינטרנט. בלעדיות טריטוריאלית אינה חלה על
שימוש בתמונה באינטרנט! כאשר פלוני מעוניין לרכוש רישיון שימוש של תמונה כלשהי
באינטרנט, נתקל פלוני בשאלה באתר האינטרנט של חברת "גטי", "**באיזו טריטוריה תוצג
התמונה?**" אך נושא הטריטוריה (שימוש בישראל או מחוצה לה) הינו וירטואלי בלבד.
האינטרנט קיים בכל העולם, האינטרנט לא מחולק לשטחים ואו לטריטוריה. כל תמונה
המופיעה בכל אתר אינטרנט, לרבות, אתר של חברת "גטי" ניתן לראותה בכל העולם לרבות
בישראל.

113. התובע יטען, כי נדהם לגלות, כי חברת "גטי" הסירה את ישראל ועוד מדינות רבות מרשימת
המדינות שבו התמונה תופיע, כך שלכאורה, זה נראה כי פלוני שרוכש רישיון לשימוש בתמונה
מכל מדינה כלשהי, הרישיון שיקנה לא יכלול **שליש ממדינות העולם** לכאורה.

114. עוד יוסיף התובע כי פלוני ישראלי אשר מבחין כי ישראל אינה נמצאת ברשימה של המדינות,
נאלץ לפנות לנתבעת כדי לרכוש את הרשיון.

115. התובע יטען, כי לאור האמור לעיל, ניתן לראות, את תרומתה של חברת "גטי" ליצירת אשלייה, הגורמת לפלוני להאמין כי יש לנתבעת רישיון ייחודי בישראל.
116. התובע יטען, כי המחיר לרישיון שימוש בתמונה **באינטרנט** לא משתנה, בין אם מדובר על תמונה שתוצג במדינה בת 10,000 תושבים, ובין אם מדובר על תמונה שתוצג בחצי עולם.
117. עוד יוסיף ויטען התובע, כי האינטרנט הינו טרטוריה אחת. לא הגיוני, ואף לא מעשי להסיר מדינה זו או אחרת, מרשימת המדינות שבהן תופיע התמונה האינטרנטית.
118. התובע יטען, כי הסרת ישראל מרשימת המדינות, היא ניסיון ציני ליצור מצג שווה שבו הנתבעת יכולה לטעון שהיא בעלת רישיון ייחודי.
119. התובע יטען, כי ניתן לראות זאת בבירור בכתב התביעה (טיוטא) שנשלח מידי הנתבעת אל סהר צור ובו נכתב:

"התובעת תוסיף בעניין זה ותטען כי לקוח ישראלי התובע לרכוש תצלום פלוני מסוג Rights Managed, לשימוש מקומי בישראל, חייב ליצור קשר עם התובעת באמצעות הטלפון ואין לו כל אפשרות לקבל רישיון שימוש באמצעות אתרי האינטרנט."

120. התובע יטען, כי "משחק המדינות הנעלמות" אותו מציגה חברת "גטי" באתרה, הינו הונאה צינית ואחידת עיניים של הנתבעת במטרה ליצור מצג שווה לבלעדיות.
121. התובע יטען כי אם ואכן היה זה נכון, לא ניתן היה ליצור בלעדיות. בלעדיות טריטוריאלית אינה חלה על שימוש בתמונה באינטרנט!
122. התובע יטען, כי ניהל שיחות שונות בדואר האלקטרוני עם נציגי ו/או עובדי חברת "גטי", בהן שאל שאלות שונות, ונענה כדלהלן:
123. ציטוט משיחתו של התובע מיום 31.1.12 עם מר מרק פול משירות ומכירות של חברת "גטי":
- Ian Cohen - "If I buy an image for the net, I see that many countries are missing from the list - and some pretty big ones among them!! - such as China, South Africa and Russia! Do I need to buy separate licenses for these countries, or will one license do the trick for everywhere?"
- Mark Paul - "You are right they are missing, but I can do it this end for you and cover it for World use, it's a function only we have for some reason."
124. ציטוט משיחתו של התובע מיום 2.2.12 עם מר מרק פול משירות ומכירות של חברת "גטי":
- Ian Cohen - "One final question - Is the license I am buying for worldwide display on the Internet? .. and it's totally irrelevant who actually visits the site, or to whom the domain is registered?"
- Mark Paul - "Yes that is correct. If you let me know the details of the image I will set it all up for you and a discount."

רצ"ב העתק משיחותיו של התובע עם מרק פול מיום 31.1.12 וכן מיום 2.2.12, כנספח 33 לתובענה זו.

125. התובע יוסיף כי כאשר שאל ביום 4.2.12 את מר קווין קלי משירות ומכירות של חברת "גטי" לעניין המחירים של התמונות, האם המחיר שונה ו/או משתנה ממדינה למדינה, נענה כדלהלן:

"You should be fine, the price is the same for one country or all the countries, and even if there are some that aren't mentioned in the list of countries that's fine."

רצ"ב העתק משיחתו של התובע עם קווין קלי מיום 4.2.12, כנספת 34 לתובענה זו.

126. בנוסף לכך, יוסיף התובע כי ביום 2.2.12 שוחח עם הגב' מוניקה סבסטובה מחברת isifa (נציגתה של חברת "גטי" בציכיה), והציג עצמו כישראלי בעל אתר אינטרנט המוכר חדרים במלונות בפראג, ושאל אותה, האם באפשרותו לרכוש התמונה ממנה, ואם כן, האם רישיון השימוש בתמונה הוא לכל העולם. התובע נענה על ידה כדלהלן:

"It is ok, Ian. I can license the image for you, for the website <http://hotels-of-prague.com/>
We will give you the worldwide usage rights anyways, just because the website is accessible from any place in the world."

רצ"ב העתק משיחתו של התובע עם הגב' מוניקה סבסטובה מיום 2.2.12, כנספת 35 לתובענה זו.

127. התובע יטען, כי שיחותיו של התובע עם עובדי ו/או נציגי חברת "גטי" אומרות דרשני ! לא ייתכן כי הנתבעת שולטת במחירי התמונות, קל וחומר, שאינה שולטת במיקום התמונה והיכן תוצג התמונה, כיוון שמרגע שתמונה מוצגת באתר אינטרנט, היא ניתנת לצפייה ו/או לשימוש ע"י משתמשים שונים בכל העולם.

128. התובע יטען, כי בחלק מהמקרים אף לא היה בידי חברת "גטי" רישיון ייחודי בוודאות מוחלטת, ועל אף זאת היא שלחה את פרטי המפרים, לנתבעת על מנת שזאת תוכל לשלוח מכתבי התראה.

ניתן לראות זאת לדוגמא בכל אוספי התמונות של National Geographic ו- Dorling Kindersly, כי בחלק מהמקרים, אף הוגשו תביעות לבתי משפט, ביניהם כנגד התובע וכנגד הגב' גילי מזור (שתביעתם מוזכרת לעיל), ובחלק מהמקרים נשלחו מכתבי התראה בצרוף תמונות אשר לגביהן חברת "גטי" איננה בעלת רישיון ייחודי כלל (בשלב זה לא ניתן לחשוף את שמותיהם המלא של אתרי האינטרנט מטעמי חיסיון).

129. התובע ידגיש ויבהיר כי התמונות אשר מצויות ו/או מוצגות באתר האינטרנט של חברת "גטי", ניתנות להורדה ו/או העתקה ללא סימן מים בקלות יתרה וללא קושי. מייד עם בחירת התמונה, קיימת פונקציה באתר האינטרנט, בה חברת "גטי" מעודדת את המשתמש לבחור ולהוריד את התמונה ללא סימן מים, ובכך ניתן לבחור את האפשרות, כי התמונה תורד למחשבו האישי של המשתמש מבלי ששילם ולו דולר אחד.

130. ברי, כי על ידי כך חברת "גטי" מאפשרת ומעודדת את האפשרות כי התמונות יופיעו ו/או יופצו באתרי האינטרנט השונים בעולם, בכמות גדולה יותר, בכדי להגיע אל אותם משתמשים תמימים שלקחו את התמונות מהאתרים השונים (לא מהאתר של חברת "גטי"), ולתבוע אותם לאחר מכן על הפרת זכויות יוצרים ושימוש לא חוקי בתמונה.

131. התובע יטען כי שם אחד האתרים של הנתבעת הוא www.getty.co.il, דבר הגורם להטעיה כיוון ש "getty" זהו שמה של חברת "גטי", ועל ידי כך גורמת לפלוני ישראלי לחשוב במראית עין, כי הוא גולש באתר השייך לחברת "גטי" אך למעשה גולש באתר של הנתבעת.

132. התובע יטען כי בלוגו המופיע בצד שמאל באתר האינטרנט של הנתבעת, כתוב :

"Getty Images Master Delegate". ביטוי זה מטעה כיוון שבתרגום לעברית הפרוש הוא : זכיון בכיר. הענקת תואר זה על ידי חברת "גטי" תורם לאשליה שהנתבעת היא משרד רשמי של חברת "גטי".

לעניין ההיבטים הכלכליים והנפשיים של ההונאה

133. התובע יטען, כי קיים מודל כלכלי ברור, על פיו פועלת הנתבעת, כאשר היא דואגת תמיד שהתשלום שהיא גובה, עבור הפרת זכויות היוצרים, יהיה תמיד נמוך יותר מהתשלום שישלם חבר הקבוצה לעורך דין אילו ישכור את שירותיו או אם ישלם עבור הוצאות אלו ואחרות על מנת להתמודד עם הנתבעת. קרי, כי כל אדם סביר, יעדיף לשלם לנתבעת, ולא לשכור את שירותיו של עורך דין או להוציא הוצאות כספיות גבוהות, ובכך הנתבעת מניעה את חברי הקבוצה לוותר על זכויותיהם שבדין.

באתר הפורום www.seoforums.co.il כתב עו"ד אחז אגם (בא כוחה של הנתבעת):

"הבעייתיות היא שלא תמיד שווה להתמודד כי עלויות ההגנה עולות על המחיר שהם תובעים. אם זה למען העיקרון, בבקשה, אם זה שיקול כלכלי, לא תמיד זה כדאי"

134. במאמרם של המלומדים פרופסור גדעון פרחומובסקי (אוניברסיטת בר אילן), ואלכס שטיין,

"THE RELATIONAL CONTINGENCY OF RIGHTS" שפורסם ב: Virginia Law Review Vol. 98,

2012, עמוד 3 נכתב:

"Finally, consider the case of Ian, who has just received an ominous letter from Proprietary Images Inc., accusing him of a copyright infringement. Proprietary Images further informs Ian that the Copyright Act entitles successful plaintiffs to statutory damages of up to \$150,000 and then proceeds to offer him to settle the case out of court for the modest amount of \$3000. Ian is outraged by what he believes to be a baseless accusation, as he has a valid fair-use defense that he can prove in court. To do so, however, Ian would have to expend \$10,000 on legal representation. Hence, acting rationally, he will elect to accept Proprietary Images' settlement offer and forego litigation."

ובעמוד 23 נכתב:

"To see one such scenario, consider again the fair-use dispute between Ian and Proprietary Images. Assume now that Ian is incredibly wealthy, indeed, wealthier than Proprietary Images. Proprietary Images, however, can litigate the dispute at a much lower cost owing to economies of scale that Ian does not enjoy."

"These economies accrue to Proprietary Images by dint of the fact that it has litigated multiple similar cases in the past and has ready access to all the legal resources—physical and human—necessary to litigate the case against Ian at a negligible cost. The law firm representing Proprietary Images has developed a standard method of prosecuting the client's copyright suits against alleged infringers like Ian. Ian, by contrast, will incur a much greater expense if he decides to defend against Proprietary Images' claim. He will have to retain an attorney solely for the purpose of dealing with the infringement allegation. His attorney will then have to educate herself about the facts of the case and applicable legal rules without being able to reuse this knowledge

in future cases and spread the cost of its acquisition across multiple clients. Ian's bill for attorney services consequently will not be discounted by economies of scale and scope. Importantly, the gap between the parties' expenses will only widen if the case goes to court, as the preparation time for Ian's attorney is likely to be more substantial than for Proprietary Images' lawyers. Worse yet, Ian may be subject to hourly billing, which will further drive his cost up."

135. במילים פשוטות: תוכן המאמר מתאר את המודל הכלכלי בו האדם הרציונאלי יעדיף לשלם לנתבעת, גם כאשר בידיו טענות הגנה חזקות כנגד הנתבעת, וזאת מחמת עלויות ההגנה שעולות בהרבה על עלויות התובע כלפי הנתבעת.

136. המאמר אף מתאר את יחסי הכוחות ומסביר את היתרון הכלכלי של חברה הפועלת כנגד אלפי אנשים, לעומת החיסרון של האדם הבודד העומד אשר נאלץ לעמוד מולה לבד.

137. בעמוד 24 למאמר נכתב:

"According to the widely held intuition, such entitlements are tantamount to a dead letter of the law unless they are sufficiently similar to each other to be consolidated into a class action—a proceeding that utilizes economies of scale and transforms many negative-value suits into a single action with a positive net value " .

138. במילים פשוטות: המאמר תומך באפשרות של הגשת תובענה ייצוגית כפתרון לתביעות מסוג התביעות עסקינות. המאמר מדגיש כי גם האדם אשר יגן על זכויותיו כדין בבית משפט, ואף ינצח, הוא יצא מופסד כלכלית.

139. התובע יטען, כי הנתבעת, שולחת אלפי מכתבים בשיטת "הסיטונאות", כיוון שכל שעליה לעשות הוא לשנות את פרטי הנמען, ועל ידי כך לא נושאים בעלויות גבוהות, וכל זאת למרות שלנתבעת, לא הייתה זכות תביעה או זכות יוצרים על פי דין, בגין אף לא תמונה שלגביהן טענה לכך.

140. עוד יוסיף התובע, כי הופעל על חברי הקבוצה, לחץ נפשי כבד, כתוצאה מאיומים כלכליים, בהגשת תביעה על סך 100,000 ₪ לפחות, באם לא יתפשרו על סכומים נמוכים יותר.

141. נוסף על כך, נהגה הנתבעת, או מי מטעמה, לפנות ישירות לחברי הקבוצה אשר היו מיוצגים על ידי עורך דינם, וזאת על מנת להפעיל לחץ נוסף. הנתבעת או מי מטעמה נהגה להשתמש במשפטים כגון:

א. "התביעה תוגש בימים הקרובים".

ב. " החול בשעון החול אוזל, והייתי ממליץ לך להסתייע בדחיפות בעו"ד לפני שאתה מוותר על הצעת הפשרה", העברתי את פנייתך למרשתי ובשל רצונה לסגור את התיק לפני סוף השנה, היא מוכנה, לפני משורת הדין ולצרכי פשרה בלבד, להתפשר על סך של 3,300 ש"ח + מע"מ בלבד, ב- 4 תשלומים. הצעה זו הינה לצרכי מו"מ בלבד ומותנית בקבלת ההסכם החתום עד לסוף השנה (השבוע). לאחר מכן תהיה לא רלוונטית עוד!"

ג. "למרות מכתבי מיום ..., לא מצאתם לנכון לפנות אלי לפתור את הסוגייה. בנסיבות אלה, כל הצעות הפשרה מבוטלות והתיק עובר לתביעה."

142. עוד יצוין, כי באי כוחה של הנתבעת, שלחו כתבי תביעה טיוטא לחברי הקבוצה, אשר לא הסכימו לשלם לנתבעת את הסכום שביקשה בפשרה. מכתבי ההתראה הגיעו גם בדואר שליחים וגם בדואר רשום, והיוו אמצעי לחץ כבד ביותר על חברי הקבוצה.

143. בנוסף, נהגה הנתבעת לצרף את גטי כתובעת בכתבי התביעה טיוטא, בעוד שבפועל הגישה תביעות לבית המשפט לבד, ללא צירופה של גטי כתובעת נוספת.

רצ"ב העתק ממספר כתבי תביעה טיוטא מעורכי דין שונים, באי כוחה של הנתבעת, כנספח 36 לתובענה זו.

144. התובע יטען כי הנתבעת, נהגה לצרף מכתב נלווה, לכל כתבי התביעה טיוטא, אשר תוכן המכתבים נכתב במטרה להפעיל לחץ כבד, על מנת להתפשר תוך זמן קצר.

בסעיף 1 ו- 5 במכתב שנשלח לעמותה ב.ח (השם המלא חסוי) בתאריך 8.12.11 אשר נשלח מטעמה של הנתבעת ולא מאת באי כוחה נכתב:

בסעיף 1 נכתב:

" הח"מ הינה בעלת הזכות לאכיפת הפרת זכויות יוצרים ביצירת הצילום נשוא מכתב זה (צילום שמספרו הקטלוגי 82957683). מכוח חוק זכות יוצרים תשס"ח - 2007 וכן מכח הסכמים)."

בסעיף 5 נכתב:

"היה ולא תענה לדרישה המפורטת במכתב ההתראה, תוך 7 ימים מהיום, ניאלץ לפנות לערכאות המשפטיות כנגדך וכנגד מי מטעמך לצורך הגשת התביעה המצ"ב. למותר לציין כי כל ההוצאות הכרוכות בהליכים משפטיים אלו יחולו עליך."

[הדגש וגודל הפונטים הוא במקור]

רצ"ב העתק מהמכתב של הנתבעת לעמותה ב.ח כנספח 37 לתובענה זו.

145. כמו כן, יטען התובע כי במכתבה של הנתבעת למר א.ד (השם המלא חסוי) נכתבו אותם הסעיפים 1 ו- 5 המוזכרים לעיל.

רצ"ב העתק ממכתב של נתבעת אל מר א.ד, כנספח 38 לתובענה זו.

146. התובע יטען, כי בנוסף למכתבי ההתראה שנשלחים על ידי באי כוחה של הנתבעת, נשלחות גם אזהרות באי-מיילים מאת הגב' יונית חנוך (מנהלת מחלקת זכויות יוצרים של הנתבעת), אשר מצביעים על איום נוסף מאת הנתבעת.

באימייל שנשלח למר א.ד, נכתב:

"איציק שלום.

בהמשך לפניותיו של עו"ד שמר, מצ"ב כתב תביעה אשר טרם הוגש לבית משפט במידה ואתה מעוניין לנסות ולהסדיר את הנושא אתה מוזמן לפנות אליי בימים הקרובים"

רצ"ב העתק ממכתבה של הגב' יונית חנוך אל מר א.ד, כנספח 39 לתובענה זו.

147. התובע יטען, כי הנתבעת נהגה לצרף בכל הזדמנות מסמכים רבים ומסובכים באנגלית, כדי להקשות על חברי הקבוצה. לדוגמא, בתביעה שהוגשה כנגד שרון קורן, (מכללת בינה, ת.א 16873-03-12) עמודים 9-28 הינם בשפה האנגלית.

**רצ"ב עמודים 23-19 לנספחי התביעה כנגד שרון קורן, (מכללת בינה, ת.א 12-03-16873),
כנספח 40 לתובענה זו.**

148. התובע יטען כי, הנתבעת, עשתה מאמצים רבים, על מנת לגרום לחברי הקבוצה להאמין שהנתבעת היא בעצם חברת "גטי" (שבמידה וקיימת זכות תביעה הרי שהיא שייכת לחברת "גטי").

149. התובע יטען, כי בכל המכתבים, כתבי התביעות, ושאר המסמכים ששלחה הנתבעת, הופיעה שמה של חברת "גטי" בצורה בולטת, וכך בעצם קיבלו חברי הקבוצה את הרושם כי הם מתמודדים מול חברת "גטי".

ניתן לראות זאת בבירור באימייל של גבי יונית חנוך (מנהלת זכויות יוצרים של הנתבעת) בו נראה כי נעשה שימוש בחתימתה של חברת "גטי".

העתק מהאימייל שנשלח מיונית חנוך מצורף כנספח 39 דלעיל.

150. כמו כן, יטען התובע, כי הנתבעת משתמשת בחתימתה של חברת "גטי", ומציגה את עצמה כ-"גטי ישראל", בעוד הינה סך הכול משווק מורשה למכירת תמונות בלבד ותו לא.

151. התובע יטען כי בפנייתו הטלפונית לנתבעת, נתקל במענה קולי שהציג את הנתבעת בתור חברת "גטי":

"תודה שפנית לגטי אימאג'ס, ספקית הצילומים, הסרטים..."

152. התובע יטען, כי הנתבעת מטעה בהצגתה כי היא אחד מסניפי חברת "גטי".

חברת "גטי", מחזיקה **ברשותה 13 סניפים בלבד בכל העולם**. לחברת "גטי" יש משווקים מורשים אשר מפוזרים בכל רחבי העולם, שכן אם כבר, הנתבעת הינה אחד מהמשווקים המורשים של חברת "גטי", ואינה אחת מסניפיה כפי שנוהגת לטעון ולהציג.

153. ניתן להיווכח בעובדה זו, כי בחוזה לרישיון שימוש בתמונה מסוג "Rights Managed" אשר ניתן לרוכש התמונה בעת הרכישה מחברת "גטי", מפורטים התנאים בין הקונה לבין אחד הסניפים ו/או אחד הזכיינים הרשמיים מטעם חברת "גטי", ומופיעה רשימת הסניפים של חברת "גטי".

רצ"ב רשימת סניפיה של חברת גטי כפי שמופיע בחוזה רישיון השימוש בתמונה, כנספח 41 לתובענה זו.

154. העובדה כי הנתבעת, בשנת 2011, שכרה את שירותיהם של 7 משרדי עורכי דין והשתמשה בשירותיהם יחד ובמקביל, לשלוח מכתבי התראה בכמות אדירה, ולהגיש את תביעותיה כמעט בכל בית משפט בכל עיר בישראל, מעלה תהיות רבות לגבי התנהלותה והתנהגותה של הנתבעת.

155. בנוסף לכל, התובע יטען, כי טענתה של הנתבעת כי הינה בעלת זכות מוסרית, היא אבסורדית, ונועדה להרחיב את מספר עילות התביעה ולהגביר את האיום.

156. סעיף 45 לחוק, קובע מפורשות כי זכות מוסרית היא זכות אישית אשר **אינה ניתנת להעברה** ושייכת ליוצר היצירה בלבד. בעוד שבהתאם לסעיף 55 לחוק, רק היוצר רשאי להגיש תובענה בשל הפרת זכות מוסרית.

157. בסעיף 24 לכתב התביעה של בא כוח הנתבעת, עו"ד יניב קהת כנגד אדווה איילון ת.א 34392-02-12, כתוב:

" במעשיה ובמחזליה, הפרה הנתבעת את הזכות המוסרית של התובעת לקבלת "קרדיט" בגין יצירות אלה על ידי ציון שמן של התובעת על התצלום או בקירבתו"

רצ"ב סעיף 24 לכתב התביעה כנגד אדווה איילון ת.א 12-02-34392, כנספח 42 לתובענה זו.

158. התובע יטען, כי הנתבעת ו/או מי מטעמה לא פסקה מלהפעיל לחצים נפשיים וכן לא פסקה מלהטריד ולאיים על חברי הקבוצה, ולשכנעם, כי הנתבעת הינה בעלת הזכויות, ובעלת היכולת לפעול כפי שפעלה ו/או כפי שפועלת ו/או כפי שעתידה לפעול כנגד חברי הקבוצה.

159. התובע יטען, כי הנתבעת נוקטת בהתנהגות המקוממת ביותר של הטעייה מכוונת, והפעלת לחץ לא הוגן, תוך שימוש פסול של הליכי משפט, כל זאת כדי להכריח את התובע וחברי הקבוצה להגיע להסדר מחוץ לכותלי בית המשפט.

160. התובע יטען, כי הנתבעת, פנתה אל התובע ואל חברי הקבוצה בכתב ו/או טלפונית בטענות מאיימות, שכל מטרתן היה להפחיד ולהטיל אימה, תוך כדי שכנוע והפעלת לחצים אותם הנתבעת מפעילה. זוהי המחשה ברורה להתנהגות חסרת תום לב של הנתבעת.

161. התובע יטען, כי הנתבעת, תוך שימוש ציני בוטה ומטעה, ותוך כדי הפעלת לחץ הלוקה בחוסר תום לב, עושה דין לעצמה, ובכך מחליטה מה יהיה חייב לה התובע, כמה חייב ומדוע חייב. כל זאת תוך כדי הבעת טענות שקריות במודעות מוחלטת.

162. התובע יטען, כי הנתבעת מפעילה לחצים כלכליים ו/או נפשיים פסולים, כדי לגרום לחברי הקבוצה לוותר על זכויותיהם הבסיסיות להתגונן כראוי בבית משפט.

163. ניתן להיווכח לאור האמור, כי במקרה דנן הנתבעת עושה שימוש לרעה בהליכי משפט. לעניין זה, יפים דבריה של השופטת דורית ביניש:

"השאלה מהו שימוש לרעה בהליך השיפוטי, אינה ניתנת לתשובה אחידה וממצה. קשה להגדיר מראש מתי תעלה התנהגות של בעל-דין כדי ניצול לרעה של ההליך השיפוטי; קל יותר לזהות את הפסול שבהתנהגות זו כאשר נתקלים בה".

עילות התובענה:

הפרת חוק הגנת הצרכן סעיף 3(ב)

164. הפרת סעיף 3(ב) לחוק הגנת הצרכן (איסור ניצול מצוקת הצרכן) -

" לא יעשה עוסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה, או בכל דרך אחרת, שיש בו ניצול מצוקתו של הצרכן, בורותו, או הפעלת השפעה בלתי הוגנת עליו, הכל כדי לקשור עסקה בתנאים בלתי מקובלים או בלתי סבירים, או לשם קבלת תמורה העולה על התמורה המקובלת".

165. הנתבעת, יצרה ולאחר מכן ניצלה את מצוקת הצרכן, על ידי מצג שווא, שבו היא הציגה את עצמה כבעלת זכות תביעה והפעילה לחצים כלכליים, נפשיים ומשפטיים על הצרכן.

166. טענתה של הנתבעת, אשר הינה בעלת זכות תביעה, הייתה טענה שקרית וחסרת בסיס משפטי, ועל אף זאת הנתבעת הפעילה לחצים כבדים ביותר, על חברי הקבוצה שקיבלו את מכתבי ההתראה, בכדי לגרום להם לרכוש מנתבעת רישיון שימוש בתמונה.

167. הנתבעת, ניצלה את בורותם המשפטית של חברי הקבוצה, אשר לא היה בידם את הידע המשפטי הנדרש, בכדי להבין כי נפלו קורבן לתרמית מתוחכמת.

168. התנהגותה של הנתבעת, ובאי כוחה, היוו השפעה בלתי הוגנת על חברי הקבוצה, הכל בכדי לקשור עסקה, בתנאים בלתי מקובלים, ובלתי סבירים, דהיינו, לקנות רישיון שימוש רטרואקטיבי לתמונה, כאשר כל זאת נעשה בעוד בידי הנתבעת לא הייתה זכות תביעה.

הפרת חוק הגנת הצרכן סעיף 32 (א)

169. הפרת סעיף 32(א) לחוק הגנת הצרכן (ביטול עסקה) -

” נעשתה עסקה והוברר כי נעשה לגביה מעשה או מחדל שיש בו משום הטעיה או ניצול מצוקה כאמור בסעיפים 2 ו-3, והם מהותיים בנסיבות הענין, ובהטעיה - אף אם לא העוסק היה המטעה, רשאי הצרכן לבטל את העסקה בתוך זמן סביר מהמועד שבו נודע לו על ההטעיה או מהמועד שבו נודע לו שפסק ניצול המצוקה, לפי העניין.”

170. העסקה שנעשתה בין חברי תת קבוצה א' לבין הנתבעת, בוצעה אך ורק כתוצאה מניצול מצוקה ומהטעייה, והם מהותיים בנסיבות העניין.

171. בנסיבות אלו, רשאים חברי תת קבוצה א' לבטל את העסקה תוך זמן סביר מהמועד שנודע להם על ההטעיה.

עוולת התרמית מכוח סעיף 56 לפקודת הנזיקין

172. הנתבעת, הינה אחראית להונאה משפטית מתוחכמת, רחבת היקף ומתוכננת היטב, הנמשכת שנים, בעודה מצליחה ל"סחוט" מיליוני שקלים מתוך אלפי קורבנות חפים מפשע, כתוצאה ממצג שווא, ביודעין ובמסווה של בעלי זכויות היוצרים ו/או בעל רישיון ייחודי ו/או בעל הזכות לתבוע לבד.

173. הנתבעת, השתמשה בטענתה השקרית, כי הינה בעלת זכות תביעה כדי ליצור תרמית, ובזכות טענה זו, הצליחה "לגרוף לכיסה" סכומי עתק שלא כדין.

עשיית עושר ולא במשפט

174. התובע יטען, כי הנתבעת גבתה כספים שלא כדין, ובכך העשירה הנתבעת את קופתה שלא כדין, והדבר עולה בגדר עשיית עושר ולא במשפט, שבעטייה חייבת הנתבעת להשיב לחברי תת קבוצה א' את כספם, ומכוח סעיף 1(א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשלי"ט – 1979. (להלן: "חוק עשיית עושר ולא במשפט").

אמזן סכום התביעה:

175. התובע מעריך את סכום התובענה הייצוגית כפי שיפורט להלן בסעיפים 176-182, כדלקמן:

176. מאחר ואין בידי התובע את מאגרי המידע, הנתונים מבוססים על הערכות סטטיסטיות בלבד. נתונים אלה מצויים בידי הנתבעת אשר תתבקש לספק את כל הנתונים הרלוונטיים לגבי מספר המכתבים שנשלחו ולגבי הסכומים ששולמו.

177. התובע מעריך כי נגבה מכל חבר בקבוצה שקיבל לידיו מכתב ו/או אשר ניהל התכתבות ארוכה עם הנתבעת ו/או קיבל כתב תביעה (באם הינו טיוטא ובאם הינו כתב תביעה בבית משפט) מהנתבעת, סכום כספי על סך של 5,000 ₪, בממוצע.

178. מאחר והנתבעת מעסיקה כיום 6 משרדי עורכי דין, ובהערכה כי נשלח מכתב אחד ליום מכל אחד מהמשרדים, מוערך מספר המכתבים לחודש (לפי 25 ימים בחודש) כ- 150 מכתבים בחודש סה"כ.

179. על פי חישוב שנתי, מוערך כי נשלחים בשנה כ- 1,800 מכתבים, ובמשך 4 שנים נשלחו כ- 7,200 מכתבים.

180. לאור האמור לעיל בסעיפים 177-179 התובע מעריך כי נגבה סכום כספי על סך 36,000,000 ₪ מחברי תת קבוצה א'.

181. סכום גביית הכספים מוערך בסך של 36,000,000 ₪, ההערכה הנה סטטיסטית אשר מבוססת על נתוני מדגם, ואשר הינם חלקיים ל- 5 החודשים הקודמים להגשת תובענה זו (וזאת בהעדר נתונים קונקרטיים) ועל בחינת הגורמים הקובעים את ההיקף כספי כהגדרתם לעיל, הכל כמפורט בתובענה.

182. כמו כן, התובע מעריך כי נגרם לכל חבר בקבוצה שקיבל לידיו מכתב ו/או אשר ניהל התכתבות ארוכה עם הנתבעת ו/או קיבל כתב תביעה (באם הינו טיוטא ובאם הינו כתב תביעה בבית משפט) מהנתבעת, נזק שאינו ממוני בסכום כספי על סך של 1,500 ₪, בממוצע, בגין התקפי חרדה ו/או הדרת שינה מעיניהם ו/או טיפול תרופתי זה או אחר נוגדי חרדה ודיכאון.

183. בשל זאת, התובע מעריך כי נגרם נזק שאינו ממוני לכלל חברי הקבוצה על סך 10,800,000 ₪.

184. התובע מעריך את סכום התובענה כ- 46,800,000 ₪, זאת בהתאם לסכום המוערך כפי שפורט בסעיפים 177-183 לעיל.

185. יודגש, כי המידע המדויק מצוי במאגרי המידע של הנתבעת, ובמקרה שהנתבעת תגלה המידע שבידה, ייקבע סכום התובענה בהתאם, לפי קביעתו של בית המשפט הנכבד על סמך הנתונים שיוצגו בפניו.

סעדים:

186. לאור המפורט בכתב התביעה מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן את הסעדים הבאים:

1. **להצהיר** כי דרישת ו/או גביית כספי הפרת זכויות יוצרים - קניית רישיון שימוש רטורואקטיבי שלא כדין, כאמור לעיל, הינה בטלה ובלתי חוקית, ובהתאם לכך גם כי ההסכמים שנחתמו בין המשיבה לבין חברי הקבוצה, בטלים מכוח הטעייה.
2. **להורות בצו לנתבעת להפסיק לאלתר** הגבייה של כספי הפרת זכויות יוצרים.
3. **להורות בצו לנתבעת, להשיב** לתובע ולכלל חברי הקבוצה את כספם, לרבות הוצאות לעורכי דין שייצגו את חברי הקבוצה והוצאות נוספות אלו ואחרות, ששולמו במהלך כ- 4 השנים שקדמו להגשת התביעה הייצוגית, מיום כניסת חוק זכויות יוצרים התשס"ח 2007 (החדש) לתוקפו, וזאת ביום 25.5.2008.

4. **להורות בצו לנתבעת, לגלות** לתובע את רשימת כל חברי הקבוצה אשר קיבלו את מכתב הדרישה מהנתבעת ב- 4 השנים שקדמו להגשת תובענה זו.
5. **להורות בצו לנתבעת, לגלות** לתובע את כל הנתונים והתחשיבים וכל המסמכים המעידים על סכומי הגבייה ששולמו לנתבעת ב- 4 השנים שקדמו להגשת תובענה זו.
6. **להתיר** לתובע לתקן את כתב התובענה הייצוגית באופן של עדכון הסכומים המתאימים כפי שיגולו על ידי הנתבעת, על פי הוראות בית המשפט.
7. **ליתן כל סעד צודק** אחר אשר בית המשפט הנכבד יראה לנכון בנסיבות העניין.
8. **לחייב הנתבעת בהחזר כספי והוצאות** לתובע המייצג ושכ"ט בא כוח המייצג בהתחשב במהות התובענה כתובענה ייצוגית, בהיקף העבודה שהושקעה, בהתנהגות הנתבעת ובהיקף הכספי של התובענה.

פירוט הסעדים:

סעד ההשבה:

187. התובע יטען כי השבת הכספים שנגבו ע"י הנתבעת שלא כדין הינה הסעד הראוי והנכון בנסיבות שפורטו בתובענה באשר:

א. הנתבעת נקטה בפעולת הגבייה שלא כדין, ובחוסר סמכות והסתרתה, ואי השבת התשלומים שנגבו, פגעו בצורה חריפה **בזכות הקניין** המוגנת בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, סעיף 3 הקובע כדלקמן:

"אין פוגעים בקניינו של אדם".

ההשבה הינה בגין הפרה מהותית, חומרת הפרה נובעת גם מהיקף הגזילה ומהתמשכותה ומהפרת החוק הבוטה.

ב. השבת הכספים מכוח עשיית עושר ולא משפט:

התובע יטען כי לאור סעיף 1(א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט תשל"ט – 1979, מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת שבאו לו מאדם אחר חייב להשיב את הזכייה.

התובע יטען כי אדם המשלם בחושרו שהוראה חוקית מחייבת אותו לשלם סכום כסף, שעה שההוראה איננה חלה עליו, טועה וטעות יסודית ולכאורה הוא זכאי להשבה (פרידמן/דיני עשיית עושר ולא במשפט, 503).

בדומה לכך בענייננו כפי שיוכח, משלמי הסכום הכספי, סברו שהוראה חוקית מחייבת אותם לשלם סכום כסף אלא שסכום זה נגבה שלא כדין והפכה את הגבייה לבלתי חוקית מחמת העדר סמכות ו/או לחילופין, הפרה מהותית של חובה חקוקה.

ג. השבת הכספים מכוח סעיף 9 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), התשל"א-1970:

התובע יטען כי חברי הקבוצה זכאים להשבת הכספים, וזאת כי נפל פגם בכריתתו של הסכם הפשרה עליו חתמו כל אחד ואחד מחברי הקבוצה מול הנתבעת, ובשל כך על ההסכם להיות בטל מכוח סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג – 1973, עת **שנחתם מכוח הטעיה.**

סעד כללי לפי שיקול דעתו של בית המשפט:

188. התובע יטען כי על בית המשפט הנכבד לפסוק כל סעד ו/או פיצוי אחר נכון וצודק בנסיבות העניין, לפי שיקול דעת בית המשפט הנכבד, ולחייב את הנתבעת בקיום סעדים אלה.

189. להורות לנתבעת לפרסם את ההחלטה בבקשה, לכשזו תתקבל, היה ותתקבל, ולקבוע את נוסח הפרסום ולחייב את הנתבעת בהוצאות הפרסום.

190. בנוסף, יש לפצות את התובע וחברי הקבוצה בגין ההטעייה ו/או מצגי השווא ו/או המרמה ו/או עשיית עושר ולא במשפט שביצעה הנתבעת, בתוספת פיצוי בגין עגמת נפש, בשל חרדה ומתח, הנמשכו מספר חודשים עד לתשלום לנתבעת.

סוף דבר:

191. לבית המשפט הסמכות העניינית והמקומית לדון בתובענה לאור העילות והסעדים הנתבעים וזוהו הנתבעת כאמור בחוק התובענות הייצוגיות תשס"ו – 2006 סעיף 5 (ב) (2).

192. **אשר על כן ולאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעת בסכום הנתבע או בכל סכום אחר שיעלה מהראיות שיוצגו בפניו במהלך הדיון.**

193. בנוסף, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על תשלום שכר טרחת עורך-דין באחוזים, בהתאם לשיקול דעתו של ביהמ"ש הנכבד וכן על תשלום הוצאות משפט.

שחר זמלר, עו"ד
ב"כ התובע